

Nr 97.

Av herr **Persson** i Fritorp m. fl., om förhöjd tillverkningsavgift för brännvin av majs, manioka och andra väsentligen lika stärkelserika utländska produkter.

Enligt nu gällande bestämmelser utgår vid användning av majs till brännvinstillverkning en särskild avgift av 8 öre per liter av normalstyrka.

Då denna avgift infördes, utgjorde priset å brännvin, tillverkat av inhemska råvaror, omkring 20 öre per liter, exklusive skatt. Den särskilda avgiften för majsbrännvin uppgick sålunda till 40 procent av ovanstående tillverkningspris. Varje lönande tillverkning av brännvin ur majs inom landet var på grund härav utesluten.

I detta förhållande har under senaste tiden en väsentlig ändring inträtt.

Priset å brännvin, tillverkat av inhemsk råvara, utgör nämligen för närvarande i medeltal omkring 88 öre per liter, exklusive skatt, under det att den ovan nämnda särskilda avgiften för majsbrännvin ej undergått någon förändring. Denna avgift utgör således nu endast omkring 9 procent av tillverkningspriset å brännvin, tillverkat ur inhemskt material.

Även i förhållandet mellan priserna å råvaran för ovan nämnda olika slag av brännvin har under senaste tiden en väsentlig förskjutning ägt rum.

Den inhemska råvaran för brännvinsframställning är som bekant huvudsakligen potatis. Priset härå, som före kriget utgjorde omkring 2 kronor per hektoliter, har under hösten 1920 i regel uppgått till 8 kronor per hektoliter, vilket pris står i nära överensstämmelse med en av Sveriges allmänna lantbrukssällskap företagen utredning angående produktionskostnaden. Priset å majs är däremot för närvarande endast omkring 65 procent högre än före kriget.

På grund av ovannämnda förhållanden ställer sig numera brännvinstillverkningen av majs ekonomiskt fördelaktigare än av potatis, och har majs under innevarande brännvinstillverkningsperiod i ej obetydlig mängd kommit till användning för detta ändamål.

Då sålunda den av riksdagen tidigare fastställda särskilda avgiften av 8 öre per liter majsbrännvin av normalstyrka under nuvarande förhållanden ej bereder den inhemska potatisodlingen det skydd, som därmed avsetts, torde en reglering av beloppet av ifrågavarande avgift vara av behovet påkallad.

Denna reglering torde böra utsträckas till att gälla även brännvin framställt av manioka och andra, väsentligen lika stärkelserika, utländska produkter.

På grund av vad ovan anförts, få vi härmed hemställa,

att riksdagen ville besluta om höjning av den nu gällande särskilda avgiften å brännvin tillverkat av majs, manioka och andra väsentligen lika stärkelserika, utländska produkter till det belopp, som riksdagens bevillningsutskott kan finna av behovet påkallat.

Stockholm den 20 januari 1921.

Sven Persson
i Fritorp.

John Jönsson,
Boa.

P. Nilsson i Bonarp.
